

مهارت‌های زندگی اجتماعی و مستقل برنامه بازگشت به اجتماع (CRP) (راهنمای مربيان)

تأليف

رابرت پل ليبيرمن

ترجمه

دکتر حمید طاهرخانی

روانپژشک

سرپرست مرکز توانبخشی طلوع

دکتر امیرحسین جلالی ندوشن

روانپژشک

عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی ایران

با مقدمه

دکتر جعفر بوالهری

روانپژشک

عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی ایران

کتاب ارجمند

عنوان و نام پدیدآور: مهارت‌های زندگی اجتماعی و مستقل: برنامه بازگشت به اجتماع راهنمای مریبان / گردآورنده مرکز تحقیقات بالینی روانپژشکی توانبخشی دانشگاه کالیفرنیا (لس آنجلس); مترجم حمید طاهرخانی، امیرحسین جلالی‌ندوشن؛ با مقدمه جعفری‌الهبری.
مشخصات نشر: تهران: کتاب ارجمند، ۱۳۹۱.
مشخصات ظاهری: ۱۶۸ ص، قطع: رحلی
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۰۰-۲۱۲-۹

و ضعیت فهرست‌نویسی: فیبا

Social and Independent Living Skills: The Community Re-Entry Program, 1995
یادداشت: عنوان اصلی:

موضوع: اسکیزوفرنی - بیماران - مراقبت‌های خانگی - دستنامه‌ها، مهارت‌های اجتماعی، مهارت‌های زندگی، روانپژشکی اجتماعی شناسه افزوده: طاهرخانی، حمید، ۱۳۴۷ - مترجم، جلالی‌ندوشن، امیرحسین، ۱۳۵۷ - مترجم، بوالهبری، جعفر، ۱۳۲۷ - مقدمه‌نویس، دانشگاه کالیفرنیا (لس آنجلس). مرکز تحقیقات بالینی روانپژشکی توانبخشی University of California, Los Angeles, Clinical Research Center for Psychiatric Rehabilitation

رده‌بندی کنگره: RC512/۱۳۹۱

رده‌بندی دیوبی: ۶۱۶/۸۹۸۲

شماره کتابشناسی ملی: ۲۸۶۸۶۴۸

رابرت پل لیبرمن

مهارت‌های زندگی اجتماعی و مستقل

برنامه بازگشت به اجتماع (CRP)؛ راهنمای مریبان

ترجمه: دکتر حمید طاهرخانی، دکتر امیرحسین جلالی‌ندوشن

فروخت: ۴۱۶

ناشر: کتاب ارجمند

صفحه‌آرآ: معصومه دلنواز

طراح جلد: احسان ارجمند

چاپ: نفیس‌نگار، صحافی: روشنک

چاپ اول، اردیبهشت ۱۳۹۳، ۲۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۰۰-۲۱۲-۹

www.arjmandpub.com

این اثر، مشمول قانون حمایت مؤلفان و مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ است، هر کس تمام یا قسمتی از این اثر را بدون اجازه مؤلف، ناشر، نشر یا پخش یا عرضه کند مورد پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت.

مرکز پخش: انتشارات ارجمند

دفتر مرکزی: تهران بلوار کشاورز، بین خ کارگر و ۱۶ آذر، پلاک ۲۹۲، تلفن ۸۸۹۷۷۰۰۲

شعبه مشهد: ابتدای احمدآباد، پاساژ امیر، انتشارات مجید دانش، تلفن ۰۵۱۱-۸۴۴۱۰۱۶

شعبه اصفهان: خیابان چهارباغ بالا، پاساژ هزارجریب، تلفن ۰۳۱۱-۶۲۸۱۵۷۴

شعبه رشت: خ نامجو، روپروی ورزشگاه عضدی، تلفن ۰۱۳۱-۳۲۲۲۸۷۶

شعبه بابل: خ گنج افروز، پاساژ گنج افروز، تلفن ۰۱۱۱-۲۲۲۷۷۶۴

شعبه ساری: بیمارستان امام، روپروی ریاست تلفن ۰۹۱۱۸۰۲۰۰۹۰

شعبه کرمانشاه: خ مدرس، پشت پاساژ سعید، کتابفروشی دانشمند تلفن ۰۸۳۱-۷۷۸۴۸۳۸

بها: ۱۲۰۰۰ تومان

با ارسال پیامک به شماره ۰۰۰ ۰۰۰ ۵۹۹ ۵۹۹ در جریان تازه‌های نشر ما قرار بگیرید:

ارسال عدد ۱: دریافت تازه‌های نشر پژوهشی به صورت پیامک

ارسال عدد ۲: دریافت تازه‌های نشر روان‌شناسی به صورت پیامک

ارسال ایمیل: دریافت خبرنامه الکترونیکی انتشارات ارجمند به صورت ایمیل

فهرست

۷	مقدمه مترجمان
۹	راهنمای بازگشت به اجتماع
۱۶	تمرین ایفای نقش (انتخابی)
۱۷	تمرین ایفای نقش
۱۹	پیشآزمون و پس آزمون معلومات و مهارت‌های کسب شده
۲۰	آزمون برنامه بازگشت به اجتماع
۲۳	آزمون برنامه «بازگشت به اجتماع»
۲۷	معرفی جلسه اول
۲۸	نوار ویدئویی و سؤال و جواب‌ها
۳۱	فهرست کنترل پیشرفت
۳۳	معرفی جلسه ۲
۳۵	نوار ویدئویی و سؤال و جواب‌ها
۳۷	تمرین‌های داخل کلاسی: منافع داروها
۳۸	منافع دریافت داروهای ضد روان پریشی
۳۹	منافع دریافت داروهای تبیت کننده خلق
۴۰	منافع دریافت داروهای ضد افسردگی
۴۱	فهرست کنترل پیشرفت
۴۲	معرفی جلسه ۳
۴۳	نوار ویدئویی با سؤال و جواب‌ها
۴۵	برگه کار آمادگی برای ترخیص
۴۶	تمرین ایفای نقش
۴۸	تمرین‌های خارج کلاسی
۴۹	فهرست کنترل پیشرفت
۵۰	معرفی جلسه ۴
۵۲	نوار ویدئویی با سؤال و جواب‌ها
۵۴	برگه طرح‌ریزی بازگشت به اجتماع
۵۵	سؤالات مربوط به اسکان (انتخابی)
۵۶	تمرین ایفای نقش
۵۷	ایفای نقش انتخابی: تصمیم گیری برای یک محل اقامت
۵۹	فهرست کنترل پیشرفت
۶۰	معرفی جلسه ۵
۶۲	نوار ویدئویی با سؤال و جواب‌ها

۶۵	ایفای نقش .....
۶۷	تمرینات داخل کلاس: برگه ارتباط با اجتماع .....
۶۸	برگه ارتباط با اجتماع .....
۶۹	تکالیف خارج کلاسی.....
۷۰	سؤالاتی برای مددکار اجتماعی .....
۷۱	فهرست کنترل پیشرفت .....
۷۲	معرفی جلسه ۶ .....
۷۴	تمرینات داخل کلاسی.....
۷۵	تمرینات داخل کلاسی.....
۷۶	برگه کار: روپرتوشدن با استرس در اجتماع .....
۷۷	نوار ویدئویی با سؤال و جوابها.....
۷۹	تمرینات داخل کلاسی.....
۸۰	منابع فعالیتهای سرگرم کننده .....
۸۱	فهرست کنترل پیشرفت .....
۸۲	معرفی جلسه ۷ .....
۸۳	نوار ویدئویی با سؤال و جوابها .....
۸۵	تمرینهای داخل کلاسی .....
۸۶	کاربرگ: برنامه روزانه .....
۸۷	تمرینات خارج از کلاس .....
۸۸	فهرست کنترل پیشرفت .....
۸۹	جلسه ۸ .....
۹۰	نوار ویدئویی و سؤال و جوابها .....
۹۲	ایفای نقش .....
۹۴	تمرینهای خارج کلاسی.....
۹۵	فهرست کنترل پیشرفت .....
۹۶	معرفی جلسه ۹ .....
۹۷	نوار ویدئویی و سؤال و جوابها .....
۱۰۰	تمرینهای داخل کلاس .....
۱۰۱	برگه درجه‌بندی خود ارزیابی .....
۱۰۲	برگه درجه‌بندی خود ارزیابی .....
۱۰۳	برگه درجه‌بندی خود ارزیابی – به شکل آری / خیر .....
۱۰۴	برگه درجه‌بندی خود ارزیابی – به شکل آری / خیر .....
۱۰۵	فهرست کنترل پیشرفت .....
۱۰۶	معرفی جلسه ۱۰ .....

۱۰۷.....	ایفای نقش .....
۱۱۰.....	تمرین‌های خارج کلاسی.....
۱۱۱.....	فهرست کنترل پیشرفت.....
۱۱۲.....	معرفی جلسه ۱۱ .....
۱۱۳.....	نوار ویدئویی و حل مسأله .....
۱۱۵.....	نوار ویدئویی و سؤال و جواب‌ها.....
۱۱۷.....	فهرست کنترلی پیشرفت.....
۱۱۸.....	معرفی جلسه ۱۲ .....
۱۲۰.....	تمرینات داخل کلاسی.....
۱۲۲.....	فهرست کنترلی: عوارض جانبی احتمالی .....
۱۲۳.....	فهرست عوارض جانبی احتمالی .....
۱۲۴.....	فهرست عوارض جانبی احتمالی .....
۱۲۵.....	ایفای نقش .....
۱۲۷.....	تمرینات خارج کلاسی.....
۱۲۸.....	اجتناب از مشکلات دارویی: سؤالات قابل طرح .....
۱۲۹.....	فهرست کنترلی پیشرفت.....
۱۳۰.....	معرفی جلسه ۱۳ .....
۱۳۱.....	نوار ویدئویی با سؤالات و جواب‌ها .....
۱۳۴.....	تمرینات داخل کلاسی.....
۱۳۵.....	فهرست عالیم هشداردهنده .....
۱۳۷.....	فهرست کنترل پیشرفت .....
۱۳۸.....	معرفی جلسه ۱۴ .....
۱۴۰.....	نوار ویدئویی و سؤال و جواب‌ها .....
۱۴۲.....	تمرینات داخل کلاسی.....
۱۴۳.....	برگه درجه‌بندی عالیم هشدار .....
۱۴۴.....	برگه درجه‌بندی عالیم هشدار .....
۱۴۵.....	نوار ویدئویی و حل مشکل .....
۱۴۶.....	تکلیف خارج کلاسی.....
۱۴۷.....	فهرست کنترل پیشرفت .....
۱۴۸.....	معرفی جلسه ۱۵ .....
۱۴۹.....	نوار ویدئویی و سؤال و جواب‌ها .....
۱۵۱.....	تمرینات داخل کلاسی.....
۱۵۲.....	طرح‌ریزی برای موارد اورژانس .....
۱۵۴.....	فهرست کنترل پیشرفت .....

۱۵۵.....	معرفی جلسه ۱۶
۱۵۶.....	نوار ویدئویی و سؤال و جوابها
۱۵۷.....	ایفای نقش
۱۵۹.....	تمرین‌های خارج کلاسی
۱۶۰.....	خلاصه: چک لیست برای زندگی موفق در اجتماع
۱۶۱.....	چک لیست برای زندگی موفق در اجتماع
۱۶۲.....	فهرست کنترل پیشرفت
۱۶۳.....	آزمون «برنامه بازگشت به اجتماع»
۱۶۷.....	گواهی حضور

مقدمه متر جمان

بعد از جنگ جهانی دوم و با معرفی داروهای روانپزشکی جدید، دوران مؤسسه‌زدایی^۱ شروع شد که در آن بیماران از آسایشگاه‌های روانی ترخیص گردیدند و ظاهرًا به جامعه بازگردانده شدند. ولی در دهه‌های بعدی، سروکار اغلب به مؤسسات دیگر^۲ کشیده شد، به عبارتی بیماران زندان‌ها، خانه‌های سالمندان، نوانخانه‌ها و غیره شدند و یا این‌که خانواده‌هایی که آموزشی در زمینه نگهداری از آنها ندیده بودند تحت فشار مراقبت از بیماران قرار گرفتند. نکته ساده بود؛ تا بیماران مورد حمایت‌های روانی اجتماعی، بازتوانی روان‌پزشکی، برنامه‌های آموزشی و پیگیری‌های پس از ترخیص قرار نگیرند این داستان ادامه خواهد داشت. بیماری مبتلایان به اختلالات روان‌پزشکی شدید با بهبود علائم و علامت‌ها پایان نمی‌یابد و نقصان مهارت‌ها و آثار بیماری طولانی‌مدت و مزمن بر ابعاد مختلف زندگی فردی، خانوادگی و اجتماعی بیماران مانع از حضور مطلوب آنان در خانه، محل کار و جامعه می‌شود. در دهه‌های ۸۰ و ۹۰ میلادی تفکر بازتوانی روانی اجتماعی^۳ برای بیماران روان‌پزشکی اوچ گرفت و تابه امروز پیشرفت‌های قابل توجهی نموده است. امروزه دیگر این یک حقیقت بزرگ و رهگشا است که بازتوانی از درمان جدا نیست و بازتوانی روانی اجتماعی از لحظه اول مصاحبه، ارزیابی بیمار و تجویز اولین نسخه دارویی شروع می‌شود. به بیان دیگر بازتوانی روانی اجتماعی با درمان دارویی شروع می‌شود و با درمان‌های شناختی- رفتاری^۴، آموزش مهارت‌های اجتماعی^۵، مداخله‌های خانوادگی^۶، بازتوانی حرفه‌ای^۷، اشتغال حمایتی^۸، اسکان حمایتی^۹، مدیریت مورد^{۱۰} و شبکه حمایتی اجتماعی^{۱۱} ادامه می‌یابد.

در ایران قدم‌های ارزشمندی در زمینه ادغام سلامت روان در مراقبت‌های اولیه بهداشتی^{۱۲} برداشته شده است ولی در زمینه درمان هنوز به درمان‌های دارویی اکتفا می‌شود و توجه کمی به روان‌پزشکی جامعه‌نگر^{۱۳} و بازتوانی می‌گردد. خوشبختانه در سال‌های اخیر دوره سه ماهه روان‌پزشکی جامعه‌نگر در برنامه آموزشی چهارساله دستیاران روان‌پزشکی گنجانده شده ولی روشن است که بدون اقدامات مؤثرتر بعدی که شامل راهاندازی برنامه‌های جامعه‌نگر و به ویژه بازتوانی روانی و اجتماعی باشد، این کار به تنهایی مؤثر نخواهد بود.

از جمله خدمات عمده‌ای که باید در بازتوانی به بیماران ارائه گردد آموزش مهارت‌های اجتماعی و آماده‌سازی آنان برای حضور مجدد در اجتماع است. در تمام رشته‌های مرتبط با سلامت روان نظیر روان‌پزشکی، روان‌شناسی، کاردرمانی، مددکاری، روان‌پرستاری و غیره در مورد آموزش مهارت‌ها به بیماران صحبت شده ولی تمام کسانی که در عمل درگیر بازتوانی بیماران روان‌پزشکی هستند می‌دانند که اجرای مشترک و هدفمند آموزش مهارت‌ها چقدر دشوار است. به همین سبب کوشش شد که به مجموعه‌ای دست یابیم که بتواند پاسخگوی نیازهای مراکز درمانی و توانبخشی کشور در این زمینه باشد. با جستجوهای صورت گرفته هیچ برنامه‌ای مانند "برنامه بازگشت به اجتماع"^{۱۴} که حاصل چند دهه تلاش و تجربه پروفسور لیبرمن و همکارانش می‌باشد یافت نشد. مجموعه‌ای کاملاً کاربردی و مؤثر که در عین سادگی بسیاری از ظرایف را درخود دارد. این برنامه یکی از زیرمجموعه‌های برنامه کلی تری به نام "برنامه مهارت‌های زندگی مستقل و اجتماعی" است که به وسیله مرکز تحقیقات بالینی اسکیزوفرنیا و بازتوانی روان‌پزشکی در دانشگاه تهیه شده است. "برنامه بازگشت به اجتماع" شاخص‌ترین کار در این مجموعه است و راه ورود مجدد به جامعه را برای بیماران روان‌پزشکی شدید چون افراد مبتلا به اسکیزوفرنیا، اختلال دوقطبی و افسردگی‌های عودکننده هموار می‌سازد.

- 1- Deinstitutionalization
- 2- Transinstitutionalization
- 3- Psychosocial rehabilitation
- 4- Cognitive- behavioral therapy
- 5- Social skill training
- 6- Family intervention
- 7- Vocational rehabilitation
- 8- Supported employment
- 9- Supported housing
- 10- Case management
- 11- Social network support
- 12- Primary health care
- 13- Community psychiatry
- 14- Community Re- entry Program

اجرای این برنامه برای اولین بار از سال ۱۳۸۷ در مرکز توانبخشی طلوع آغاز گردید، همزمان اجرای دوره بازتوانی در همین مرکز برای دستیاران روانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران و سپس دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی آغاز شد. اداره مرکز توانبخشی طلوع به صورت "درهای باز"، رفت و آمد آزاد بیماران، بازگشت تعداد زیادی از این بیماران به جامعه و امکان زندگی جمعی در خانه‌های اسکان حمایتی اثرات این برنامه را تقویت نمود و درنهایت بازخوردهای مثبت از طرف خانواده‌ها، اساتید و به ویژه دستیاران روانپزشکی جای خالی آن را در میان برنامه درمانی رایج مراکز روانپزشکی بیشتر نشان داد. همه این نکات موجب شد مرکز توانبخشی طلوع با حمایت مالی دفتر سلامت روان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و کارفرمایی و نظارت انتیتو روانپزشکی تهران، این اثر را به صورت رسمی ترجمه نماید تا در اختیار متخصصان و کارشناسان مراکز روانپزشکی در سراسر کشور قرار گیرد. به دنبال ترجمه اثر، پیاده سازی این برنامه از سال ۱۳۹۱ در قالب برنامه روانپزشکی جامعه‌نگر در بیمارستان روانپزشکی ایران آغاز گردید. همچنین مکاتبه‌هایی رسمی با پروفسور لیبرمن انجام شد که ایشان با استقبال شایان توجه از ترجمه برنامه به زبان فارسی و کاربرد آن در ایران بر بومی‌سازی آن و هماهنگ نمودن برنامه با نیازهای بیماران و خانواده‌های ایرانی تأکید نمود. وی همچنین بر کاربرد "برنامه بازگشت به اجتماع" به صورت جامع و یکپارچه در کنار دیگر خدمات بازتوانی و حمایت اجتماعی اصرار نمود. پروفسور لیبرمن در یکی از ایمیل‌هایش نوشت:

"این که یکی از نوشته‌های من به فارسی ترجمه می‌شود برایم خبر فوق العاده‌ای است و مرا به یاد یکی از نوشته‌هایم می‌اندازد که ۵۰ سال پیش وقتی دانشجوی کالج دارت‌موس بودم در اوج جنگ سرد بین غرب و شرق بود نوشتم. نوشته من فراخوانی بود برای ارتباط چهره به چهره و تبادل فرهنگی بین اتحاد جماهیر شوری و آمریکا. این نوشته برنده جایزه صلح شد و جایزه کوچک نقدی آن به من در گذران هزینه تحصیل کمک کرد. پس از ۸ سال از این اتفاق و به دنبال یک برنامه فرهنگی هنری که بین دو کشور برگزار شد من و تیم تخصصی ام با ارائه این کار نوآورانه "بازتوانی روانپزشکی" به دیگر کشورها و توسعه دادن آن توانستیم آن را به اثربخشی تبدیل کنیم. من عمیقاً از کوشش شما در ترجمه این کار، از علاقه گروهتان و از دکتر ارجمند به خاطر انتشار این اثر قدردانی می‌کنم که موجب می‌شوید این اثر در اختیار همکاران دانشگاهی در آن کشور قرار گیرد".

ما نیز این استقبال بی‌نظیر نویسنده کتاب را به فال نیک گرفته از همه کسانی که همدل با ما عزمی ملی را پی می‌گیرند که در آینده‌ای نه چندان دور همه بیماران و خانواده‌آنها از روش‌های نوین بازتوانی روانی اجتماعی بهره گیرند سپاسگزاری می‌کنیم.

تهیه مجموعه حاضر بدون همکاری مرکز توانبخشی طلوع، انتیتو روانپزشکی تهران، دانشگاه علوم پزشکی ایران، دفتر سلامت روان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و همچنین حمایت بی‌دریغ انتشارات ارجمند میسر نمی‌گردد.

از خانم‌ها مهشید ملکشاهی، عسل فاضلی، مرجان علیمحمد، مهدیه سیدی، عفت محمدامینی و فخر رنجبر به جهت یاری رساندن در ترجمه بخش‌هایی از کتاب مریبان و همچنین آقای بامشاد لطف‌آبادی برای مساعدت در پیاده کردن متن تصاویر ویدیوئی بسیار سپاسگزاریم. از همکاران مرکز توانبخشی طلوع و بیمارستان ایران به ویژه خانم‌ها نازنین و مونا اسماعیلی که اجرای "برنامه بازگشت به اجتماع" بدون همکاری آنان میسر نبود متشکریم و همچنین از آقای مسعود معینی و همکاران ایشان به جهت دوبله فارسی تصاویر ویدیوئی سپاس‌گزاری می‌نماییم.

دکتر جعفر بوالهری

دکتر حمید طاهرخانی

دکتر امیرحسین جلالی

راهنمای بازگشت به اجتماع

مقدمه

این راهنمایی به شما یک طرح گام به گام ارائه می‌دهد تا از برنامه «بازگشت به اجتماع» به راحتی و به طور مؤثر استفاده کنید. در انتهای این بخش، فهرست کنترلی وجود دارد که تکمیل آن راهکار مناسبی برای اجرای برنامه «بازگشت به اجتماع» به شما خواهد داد. قبل از مرور این فهرست، شما با شرح مختصری از اهداف، روش‌ها، امکانات لازم و شرایط شرکت‌کنندگان، آشنا می‌شوید. اطلاعات بیشتر و جزئی‌تر در یکایک جلسات کتاب راهنمایی مربیان ذکر خواهد شد.

اهداف برنامه

برنامه «بازگشت به اجتماع»، برای آموزش افراد مبتلا به اختلالات روانپزشکی ناتوان کننده و عودکننده طراحی شده است تا:

- افراد به علایم و رفتارها قبل از ترخیص از بیمارستان یا برای رسیدن به یک زندگی مستقل توجه کنند.
- در برنامه‌ریزی برای ترخیص یا انتقال به موقعیت‌های زندگی که به نظارت کمتری نیاز دارد، مشارکت داشته باشند.
- با ارائه‌دهندگان خدمات اجتماعی ارتباط برقرار کنند.
- منافع مصرف داروها را درک نمایند.
- مسائل و مشکلات دارویی را حل کنند.
- احتمال عود را کاهش دهند.

هدف از برنامه «بازگشت به اجتماع» این است که شرکت‌کنندگان، با مهارت‌ها و اطلاعاتی آشنا شوند که به آنها در حین انتقال از سیستم سلامت روان، بیمارستان‌ها یا مراکز اقامتی تحت کنترل کمک کرده تا یک زندگی مستقل‌تر اجتماعی داشته باشند. به علاوه قادر شوند به طور طولانی مدت از خدمات بازتوانی روانی اجتماعی فرآگیر بهره گیرند.

بسته آموزشی برای مهارت‌های زندگی اجتماعی و مستقل

برنامه «بازگشت به اجتماع» یکی از زیرمجموعه‌های برنامه مهارت‌های زندگی مستقل و اجتماعی است که به وسیله مرکز تحقیقات بالینی اسکیزوفرنیا و بازتوانی روانپزشکی در دانشگاه UCLA تهیه شده است. دیگر زیرمجموعه‌ها عبارتند از: برنامه‌های خودمدیریتی برای دارو درمانی و علامت‌ها، حل مسائل اجتماعی، مهارت‌های پایه‌ای محاوره، پیدا کردن شغل، نظافت و بهداشت فردی و مشارکت در فعالیت‌های تفریحی.

در برنامه «بازگشت به اجتماع» همراه با ارائه مطالب آموزشی جدید برای برنامه‌ریزی برای ترخیص و کاربرد آن در جامعه، بخش‌های منتخب از برنامه‌های دیگر نظری مدیریت دارو درمانی، خودمدیریت علامت‌ها و برنامه اوقات فراغت و تفریح نیز گنجانده شده است.

اجزا

برنامه «بازگشت به اجتماع» از سه جزء تشکیل شده است:

- کتاب راهنمای مربیان (کتابی که در دست دارید) دقیقاً مواردی را که هر مربی باید در حین آموزش مهارت‌ها و اطلاعات انجام دهد و بگوید را گام به گام و جلسه به جلسه توضیح می‌دهد. مربی تمام مطالبی را که به صورت تایپ ایتالیک (حرروف کج) چاپ شده است برای شرکت‌کنندگان می‌خواند. بقیه دستورات لازم نیز برای مربی آمده است.

- نوار ویدئویی: در این نوار مهارت‌هایی برجسته می‌شود که برای زندگی مستقل و ارتباط با اجتماع لازم است و شرکت‌کنندگان را برای تسلط بر بیماری و داروهایشان آماده می‌کند. نوار ویدئویی حاوی داستانی است که در آن سه بیمار (هنرپیشه) برای ترخیص از بیمارستان و بازگشت به اجتماع آماده می‌شوند. هر بیمار یک اختلال روانپزشکی عود کننده دارد: اسکیزوفرنیا، اختلال دوقطبی و افسردگی عود کننده.
- کتاب کار ویژه شرکت‌کنندگان در برنامه می‌باشد که حاوی توضیح مختصراً از برنامه «بازگشت به اجتماع» است و شامل جداول، فهرست، تکالیف خارج کلاسی و برگه‌های کار است تا به شرکت‌کنندگان در به کار بردن مهارت‌های جدید و اطلاعات کمک کند. کتاب کار همچنین شامل یک آزمون برای ارزیابی میزان یادگیری مطالب می‌باشد. برای استفاده آسان و موثر از برنامه «بازگشت به اجتماع»، شما به هر سه جزء نیاز خواهید داشت.

محتوای برنامه بازگشت به اجتماع

- برنامه «بازگشت به اجتماع» مهارت‌ها و اطلاعاتی را آموزش می‌دهد که ترخیص از بیمارستان‌های روانپزشکی و انتقال به اجتماع را تسهیل می‌کند. جلسات ۱ تا ۸ به ویژه برای بیمارانی مناسب است که برای ترخیص از بیمارستان یا مرکز نگهداری آماده می‌شوند. جلسات ۹ تا ۱۶ ممکن است در بیمارستان، خارج از بیمارستان، مراکز سلامت روانی یا محل سکونت انجام گیرد. جلسات و عنوانین به شرح زیر است:
- جلسه ۱: معرفی برنامه «بازگشت به اجتماع»
  - جلسه ۲: علایم و علایم اختلالات روانپزشکی ناتوان کننده
  - جلسه ۳: تعیین آمادگی برای ترخیص
  - جلسه ۴: طرح ریزی بازگشت به اجتماع
  - جلسه ۵: ارتباط برقرار کردن با اجتماع
  - جلسه ۶: مقابله با استرس در اجتماع
  - جلسه ۷: طرح ریزی یک برنامه روزانه
  - جلسه ۸: تمرین قرار ملاقات گذاشتن(ویزیت) و انجام آن
  - جلسه ۹: داروها چگونه از عود جلوگیری می‌کنند
  - جلسه ۱۰: ارزیابی تأثیر داروها
  - جلسه ۱۱: حل مشکلات دارویی
  - جلسه ۱۲: حل مشکلات عوارض جانبی دارویی
  - جلسه ۱۳: تعیین علایم هشدار
  - جلسه ۱۴: پیگیری علایم هشدار
  - جلسه ۱۵: پیشبرد طرح اورژانس
  - جلسه ۱۶: طرح خود را به درون اجتماع ببرید

شما می‌توانید جلسات نامرتب یا غیرضروری را برای بعضی از شرکت‌کنندگان حذف کنید. برای مثال، افراد مبتلا به افسردگی شدید ممکن است نیازی به تمرین گرفتن وقت ویزیت نداشته باشند (جلسه ۸)، ولی ضروری باشد علایم هشدار مربوط به بیماری خود را بشناسند و طرحی برای پیشگیری از بازگشت آن داشته باشند (جلسات ۱۶ – ۱۳).

فعالیت‌های یادگیری

مهارت‌ها و اطلاعات برنامه «بازگشت به اجتماع» با استفاده از انواع فعالیت‌های یادگیری آموزش داده می‌شوند. شما فعالیت‌های یادگیری را برای رسیدن به سه هدف زیر انجام می‌دهید:

۱. آموزش دادن به شرکت‌کنندگان که چگونه مهارت‌ها را انجام دهند.

۲. آماده کردن شرکت‌کنندگان برای اینکه مهارت‌های اینشان را در محیط واقعی به کار ببرند.

۳. وادار کردن شرکت‌کنندگان برای اینکه مهارت‌ها را در محیط واقعی یا بدون نظارت شما تمرین کنند.

معرفی جلسه
مربی اهداف هر جلسه را تشریح می‌کند. اصطلاحات را توضیح می‌دهد و شرکت‌کنندگان را برای یادگیری تشویق می‌کند. شرکت‌کنندگان متوجه خواهند شد یادگیری مواد آموزشی چه منافعی برای آنان خواهد داشت.

نوار ویدئویی و سوال‌ها و جواب‌ها
در هر بخش نوار ویدئویی هنرپیشگان نقش بیماران را بازی می‌کنند و به آنها مهارت‌ها و مفاهیمی لازم آموزشی را نشان می‌دهند. مریبان به تناوب فیلم را متوقف کرده و سوالات موجود در کتاب راهنمای مریبان را می‌پرسند تا هم توجه شرکت‌کنندگان حفظ شود و هم ارزیابی درباره درک مطالب در جلسه صورت گیرد.

ایفای نقش
شرکت‌کنندگان مهارت‌هایی را که در نوار ویدئویی نشان داده شده بر اساس یک چارچوب ساختار یافته تمرین می‌کنند. اعضای گروه به یکدیگر بازخورد مثبت داده و برای پیشرفت، پیشنهادهایی را می‌دهند.

تمرینات حل مسأله
شرکت‌کنندگان مشکلاتی را که احتمال دارد در خصوص بیماری، داروها و زندگی در اجتماع با آنها رویرو شوند پیش بینی و حل می‌کنند. سوالات مربوط به مدیریت منابع با تمرینات حل مسأله تلفیق می‌شود، بنابراین حاضرین به منابعی توجه می‌کنند که برای حل یک مسأله خاص به آن نیاز خواهند داشت. منابع شامل پول، اشخاص و وسائل حمل و نقل است.

تمرینات برگه کار
با کمک مربی، شرکت‌کنندگان مهارت‌هایی را که در فیلم یاد گرفته‌اند داخل کلاسی در مورد خودشان به کار می‌برند.

تمرینات خارج کلاسی
شرکت‌کنندگان برگه‌های کار داخل کتاب کار را شخصاً در فاصله بین دو جلسه تکمیل می‌کنند. شرکت‌کنندگان مکرراً نیاز خواهند داشت که اعضای تیم درمان یا کارمندان سلامت روان را ملاقات کنند تا اطلاعاتی را که برای تکمیل نیاز دارند به دست آورند.

فهرست کنترلی(چک لیست)
شرکت‌کنندگان بعد از اینکه برنامه «بازگشت به اجتماع» را تکمیل کردند از این چک لیست برای کنترل داروها، عوارض جانبی و علامت‌ها، طرح برنامه و مقابله با موقعیت‌های اضطراری استفاده می‌کنند.

جلسات آموزشی

گروهی متشكل از حداقل ۸ شرکت کننده، یک مربی و یک کمک مربی (درصورت امکان) مؤثرترین شیوه برای اجرای برنامه «بازگشت به اجتماع» است. حضور بیشتر از ۸ شرکت کننده فرصت افراد برای مشارکت فعال در فعالیت‌های یادگیری را کم می‌کند. هرچه اندازه گروه

بزرگتر شود، میزان زمانی که برای تکمیل هر جلسه خاص طول می‌کشد نیز افزایش می‌یابد. برنامه همچنین می‌تواند به طور مؤثری، به صورت اختصاصی یعنی فرد به فرد آموزش داده شود.

شرکت کنندگان جدید نیز می‌توانند بعد از شروع هر دوره، به جمع اضافه شوند و این در صورتی است که مهارت‌هایی که شما در طول یک جلسه خاص آموزش می‌دهید برای همه شرکت کنندگان مرتبط و مناسب باشد. شرکت کنندگان جدید بایستی بخش ویدئویی مربوط به جلسه اول را در ابتدا بیینند تا با اهداف و روش‌های برنامه «بازگشت به اجتماع» آشنا شوند. شرکت کنندگان جدید می‌توانند در دوره بعدی جلسات تمرینی برنامه «بازگشت به اجتماع» را تکمیل نمایند.

هر جلسه ممکن است ۳۰ تا ۹۰ دقیقه به طول بیانجامد که بستگی به تعداد نفرات و میزان توجه شرکت کنندگان دارد. در بعضی از جلسات در مقایسه با سایر جلسات، فعالیت‌های یادگیری بیشتری به کار گرفته می‌شود و ممکن است شما بخواهید برای فعال و علاقه‌مند نگاه داشتن شرکت کنندگان بعضی از جلسات را به دو بخش کوتاه‌تر تقسیم کنید یا زمان‌های استراتژی را در موقع لزوم در نظر بگیرید. پیشنهاداتی برای تقسیم جلسات به دو قسمت، در بخش اظهار نظر مربی در همین کتاب آورده شده است.

هر جلسه با مرور کوتاه مطالبی که در جلسه قبل گفته شده، شروع می‌شود. شما می‌توانید با پرسیدن سؤالاتی از جلسه قبل، جلسه را شروع کنید. اگر به شرکت کنندگان آموزش داده‌اید که روزانه یک فهرست کنترلی را تکمیل کنند (مثلاً برگه درجه‌بندی خوددارزیابی)، شما آن را یادآوری می‌کنید و بررسی خواهید کرد که آیا اعضای گروه به درستی کار خود را انجام داده‌اند یا نه. شما همچنین به کسانی که در انجام تکلیف مشکل داشته‌اند، در خارج از وقت جلسات کمک می‌کنید.

هر جلسه با مرور کوتاه از مطالبی که در حین همان جلسه گفته شده، تمام می‌شود. سؤالات مروری در همین کتاب فهرست شده است، بنابراین شما می‌توانید ارزیابی کنید که آیا اعضای گروه برای شروع جلسه بعد آماده هستند یا به مرور بیشتری نیاز دارند.

حداقل سه جلسه بایستی در هر هفته انجام شود. اگر تعداد جلسات کمتر باشد، شرکت کنندگان ممکن است آنچه را آموزش دیده‌اند فراموش کنند و مرور مطالب به زمان بیشتری نیاز داشته باشد. از آنجا که جلسات نسبتاً کوتاه هستند، یک جلسه در هر روز مطلوب است. برای اقامت‌های بیمارستانی کوتاه، کلاس ممکن است دو بار در روز تشکیل شود. بنابراین ۱۶ جلسه برنامه «بازگشت به اجتماع» ممکن است در کمتر از سه هفته کامل شود.

همه فعالیت‌های یادگیری باید به ترتیب کتاب راهنمای مربی انجام گیرد. مطلب نوشته شده برای هر فعالیت به همان صورت پیاده شود. اگر فعالیت‌ها انجام داده نشوند یا ترتیب آنها تغییر کند، شرکت کنندگان یادگیری کمتری خواهند داشت.

اماکنات و منابع لازم

برای اجرای برنامه «بازگشت به اجتماع» شما به موارد زیر نیاز خواهید داشت:

- زمان کافی در هر هفته که زمانبندی شده و به آموزش اختصاص یافته است.
- مکانی که، بدون عوامل مزاحم، فضای کافی برای تمام شرکت کنندگان داشته باشد.
- تخته سیاه یا وایت برد
- دستگاه پخش ویدئویی
- کتاب راهنمای مربی، نوار ویدئویی و کتاب کار به تعداد شرکت کنندگان
- یک کمک مربی برای کمک به فعالیت‌های یادگیری و تجهیزات ویدئویی (این مورد اختیاری است، اما توصیه می‌شود.)

هر زمان که فضا و تجهیزات لازم را داشتید، می‌توانید برنامه «بازگشت به اجتماع» یا بخش‌هایی از آن را در هر جایی برای مثال، در بیمارستان‌ها، کلینیک‌ها، مراکز بازتوانی روانی اجتماعی، برنامه‌های حمایتی اجتماعی، مراکز سلامت روان مبتنی بر جامعه، خانه‌های

نگهداری و مراکز خصوصی اجرا کنید. برنامه به صورت انعطاف‌پذیر طراحی شده است، بنابراین آموزش ممکن است در بیمارستان شروع شود (برای مثال جلسات ۸ - ۱) و سپس در اجتماع ادامه پیدا کند (جلسات ۱۶ - ۹).

صلاحیت مربيان

برای استفاده ساده و موثر از برنامه «بازگشت به اجتماع»، نیازی به داشتن مدارج بالای علمی در رشته‌های پرستاری، مددکاری اجتماعی، روانپردازی، روانشناسی، کار درمانی یا رشته مرتبط دیگری در بازتوانی نمی‌باشد. شما به موارد زیر نیاز دارید:

- اشتیاق، علاقه‌مندی، صمیمت و حوصله
- حساس بودن به نیازهای هر شرکت کننده
- تجربه کار با افراد مبتلا به یک بیماری روانپردازی طولانی مدت
- احترام به هر شرکت کننده
- علاقه‌مندی به تشویق شرکت‌کنندگان برای پاسخ‌های صحیح و تعریف و تشویق خالصانه برای تلاش هر شرکت‌کننده و توجه به علایم پیشرفت هرچند کم آنها
- ثبات در پیگیری دستورالعمل‌هایی که در کتاب راهنمای مربيان آورده شده است.

همانند دیگر زیرمجموعه‌های «برنامه زندگی اجتماعی و مستقل»، طراحی برنامه «بازگشت به اجتماع»، علیرغم تفاوت‌هایی در پیش‌زمینه بالینی و تحصیلی مربيان، به‌طوری است که به آسانی و به‌طور مؤثر اجرا شود.

نحوه به‌کارگیری و حمایت از برنامه

با اینکه برنامه «بازگشت به اجتماع» می‌تواند به تنها و فقط با یک مربيان آموزش داده شود، ولی برای موثرتر شدن برنامه، همه کسانی که با اعضای حاضر در جلسات در ارتباط هستند، از جمله تمام کادر درمانی از رده‌های بالایی و میانی گرفته تا سطوح پایین‌تر، باید از برنامه حمایت کنند. موفقیت تمرین مهارت‌ها بستگی به اهمیت دادن به کاربرد برنامه و حمایت قوی کارکنان از تمرینات دارد.

باید نسبت به تأمین منابع لازم مربيان اقدام حمایتی نمود، به ویژه زمان کافی در اختیار مربيان قرار داد تا از فعالیت‌های جانبی دور گردد. در اظهارات باید بر اهمیت مداخلات بازتوانی نظری تمرین مهارت‌ها تأکید نمود، مربيان را به طور مستقیم ترغیب و تشویق نمود و در حل مشکلات متقابل کوشش کرد. برای آنکه برنامه از نظر شرکت‌کنندگان ارزشمند باشد باید مربيان احساس کنند تلاش آنان دارای اهمیت می‌باشد.

باید به میران هزینه لازم برای «برنامه بازگشت به اجتماع»، نحوه پرداخت و پشتیبانی بیمه توجه کرد. ارائه یک برنامه کامل روزانه با کیفیت خوب می‌تواند در کاهش طول بستری بیمار موثر باشد.

شرکت‌کنندگان

برنامه «بازگشت به اجتماع» برای افراد مبتلا به اختلالات روانپردازی طولانی مدت و عود کننده، به ویژه اسکیزوفرنیا، دوقطبی و افسردگی عود کننده طراحی شده است. بحث‌های مربوط به علایم و درمان‌های دارویی در راهنمای مربيان و نوار ویدئویی، همچنین برگه‌های کار موجود در کتاب کار برای بیماری با این گونه تشخیص‌ها مناسب خواهد بود. شرکت‌کنندگانی که هنوز بعضی علایم آنها از جمله توهمات ادامه دارد باید از گروه خارج شوند، مگر اینکه شدت علایم به اندازه‌ای باشد که مانع فرآیند یادگیری سایر افراد گروه شود (مثلاً فریاد بکشند یا تهدید‌آمیز باشند). معیارهای اولیه که برای شرکت‌کنندگان لازم است عبارت است از:

- درک راهنمایی‌های مربوط به هر فعالیت یادگیری

- توانایی تمرکز برای دقایق متمادی و داشتن توجه برای پاسخ دستورها
  - تحمل ترکیب و نظم گروه
  - درک مفید بودن حضور در برنامه «بازگشت به اجتماع» به واسطه نیازی که به آن دارند.
- اگر توانایی شرکت‌کنندگان خیلی متفاوت نباشد، گروه کارکرد بهتری خواهد داشت. بعضی از افراد احتمالاً سرعت یادگیری کمتری نسبت به دیگران دارند و ممکن است نیاز باشد برای آنان تمرینات را تکرار نمود یا به طور خصوصی جلساتی را برگزار کرد. بعضی نیز ممکن است در حال حاضر قادر به حضور نباشند ولی بعد از کنترل بهتر درمانی، بتوانند در جلسات شرکت کنند.

فهرست کنترلی: آیا شما آمادگی دارید؟

برای اینکه برنامه «بازگشت به اجتماع» را با حداکثر سهولت و تأثیرگذاری استفاده کنید، پاسخ‌های مثبت پرسشنامه زیر را علامت گذارید.

۱. آیا شما امکانات اجرای برنامه «بازگشت به اجتماع» را دارید؟

☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله

فضای عاری از حواس‌پرتی‌ها
تحته سیاه یا وايت بورد
دستگاه پخش ویدئویی، صفحه نمایش یا تلویزیون
جدول زمانبندی شده برای ۱۶ جلسه
زمان ۳۰ تا ۹۰ دقیقه برای هر جلسه
اختصاص دادن زمان برای ۳ جلسه یا بیشتر در هفته
نیاز به کمک مربي (اختیاری است، اما پیشنهاد می‌شود)
حمایت اجرایی و درمانگاهی

۲. آیا شرکت‌کنندگانی دارید که برنامه «بازگشت به اجتماع» برایشان مفید باشد؟

☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله

نقص در مهارت‌ها دارند.
بتوانند چارچوب گروه را تحمل کنند.
دستورالعمل‌ها را درک کنند.
به مطالب توجه کنند.
از نظر سطح توانایی مشابه باشند.

۳. آیا شما مهارت‌های پیش نیاز اجرایی برنامه «بازگشت به اجتماع» را دارید؟

☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله
☐ خیر	☐ بله

علاقه و اشتیاق
صبر و حوصله
توانایی درک پیشرفت‌های کم
مشتاق بودن برای تعریف و تمجید از شرکت‌کنندگان
حساس بودن به نیازهای هر شرکت‌کننده
تمایل به پیگیری دستورالعمل‌های کتاب مریبان

کمک تخصصی

شما می‌توانید مشاوره و کمک تخصصی برای استفاده برنامه «بازگشت به اجتماع» را از افرادی که آشنایی کافی با طراحی، آزمون و اجرای برنامه دارند به دست آورید. (از طریق نامه، فاکس یا تلفن)

مرجع اصلی این برنامه:

مرکز تحقیقات بالینی برای اسکیزوفرنیا و بازتوانی روانی

مرکز تحقیق UCLA – کاماریلو

صندوق پستی ۲۸۶۸، کاماریلو، کالیفرنیا، ۹۳۰۱۱-۶۰۲۲

تلفن: (۴۸۴-۵۶۶۳) (۸۰۵)

فکس: (۴۸۴-۰۷۳۵) (۸۰۵)

تمرین ایفای نقش (انتخابی)

فراهم کردن مقدمات کار

قابل توجه مربی

این ایفای نقش انتخابی هم به شما و هم به شرکت‌کنندگان در گروه امکان تمرینات اضافی را می‌دهد. در برنامه «بازگشت به اجتماع»، ایفای نقش به شرکت‌کنندگان کمک می‌نماید که در یک فضای با نشاط و آموزشی، مهارت‌ها و اطلاعات آموخته شده را تمرین نمایند. ایفای نقش همچنین فرصتی به شرکت‌کنندگان می‌دهد تا مهارت‌هایی را که برای تطابق با بیماری روانپزشکی طول‌کشیده مهم است فراگیرند.

هدف از ایفای نقش در گیر مکالمه کردن اعضایی است که قصد ورود به اجتماع را دارند و به آنها این اعتماد را می‌دهد که می‌توانند در فعالیت‌های برنامه «بازگشت به اجتماع» فعالانه حضور یابند. ایفای نقش باید به عنوان تسهیل در ایجاد یک محیط با نشاط عمل کند و عاری از فعالیت‌های اضطرابی باشد.

سناریویی که ما مهیا کردۀ ایم درباره بیماری روانپزشکی، دارودمانی یا خدمات مبتنی بر جامعه نیست، ولی به طور ساده مکالمه کوتاهی است بین دو نفر در داخل یک اتوبوس که قبل‌اهمدیگر را نمی‌شناخته‌اند. با تکیه بر مهارت‌های ارتباطی، شما می‌توانید هر محلی را برای ایفای نقش انتخاب کنید. سناریوهای دیگری را نیز می‌توانید انتخاب کنید مثل صحبت کردن با اشخاص دیگر در پارک یا صفحه سینما. اغلب خود اعضای گروه می‌توانند درباره سناریوی که باید براساس آن محاوره داشته باشند فکر کنند. آنها را تشویق کنید که پیشنهاد خود را بگویند چه در مورد ایفای نقش و چه برای بازخوراند مثبت به همدیگر.

باید توجه نمود که نباید شرکت‌کنندگان احساس کنند برای انجام نمایش مورد قضاوت منفی و انتقاد قرار می‌گیرند. هر جا که امکان دارد بر کیفیت مثبت کارشان تأکید نمایید (مثلًا «تماس چشمی شما در هنگامی که به او سلام کردید خیلی خوب بود»). در این مرحله از دادن هر گونه پیشنهاد برای بهبود کار خودداری کنید. مجددًا ذکر می‌کنیم که هدف اولیه از این تمرین این است که شرکت‌کنندگان به توانایی خود برای حضور در فعالیت‌های گروهی اعتماد کنند و از آن لذت ببرند.

وسایل مورد نیاز

□ دو عدد صندلی

□ تخته سیاه یا وايت‌بُرد برای فهرست کردن مهارت‌های ارتباطی:

(۲) بلندی صدا	(۱) تماس چشمی
(۴) وضعیت بدن و حرکات غیرکلامی	(۳) روانی کلام
	(۵) حالت چهره

مراحلی که باید پیگیری شود

۱. متن معروفی جلسه را برای گروه بخوانید.
۲. فهرست مهارت‌های ارتباطی مفید را مرور کنید.
۳. اولین شرکت‌کننده را برای ایفای نقش انتخاب کنید (کسی را انتخاب کنید که قابلیت بیشتری دارد).
۴. ایفای نقش را اجرا کنید.
۵. اجرای هر یک از شرکت‌کنندگان را با بازخوراند مثبت تشویق کنید. از هر یک از اعضا (با ذکر نام) پرسید «از چه چیز ایفای نقش او خواستان آمد». اجازه ندهید اعضای گروه از یکدیگر انتقاد کنند. از فهرست مهارت‌های ارتباطی برای ایجاد دقیق‌تر بازخوراند مثبت استفاده نمایید.
۶. امکان ایفای نقش را به تمام اعضای گروه بدهید.

تمرین ایفای نقش

برای گروه بخوانید

ما یالم که طرز انجام ایفای نقش را در برنامه «بازگشت به اجتماع» به شما نشان دهم. ایفای نقش تنها برای تمرین است و هدف این است که بتوانیم در آینده آموخته‌های خود را در جامعه به کار ببریم تا سلامتی ما ادامه داشته باشد و لزومی به بستری مجلد نباشد. در ایفای نقش، از هر کدام از شما خواهم خواست رو بروی جمع نشسته و در عرض یک یا دو دقیقه با من یک مکالمه داشته باشید. من و شما نقش دو دوست قدیمی را بازی خواهیم کرد که به مدت دو سال یکدیگر را ندیده‌اند و اکنون در اتوبوس با هم رو برو شده‌اند (دو صندلی).

نکته‌ای که در انجام ایفای نقش وجود دارد این است که اوقات خوبی را با هم داشته باشیم و به در جمع بودن عادت کنیم. اما من هدف دیگری نیز از انجام ایفای نقش دارم. بسیاری از اعمال روزانه ما به توانایی ما برای صحبت کردن با مردم بستگی دارد. بعضی اوقات مکالمات خوب پیش می‌رود و گاهی ما احساس می‌کنیم پیشرفت اوضاع آن جور که می‌خواهیم نیست. اینجا فهرستی از مهارت‌های ارتباطی خوب که به ما کمک می‌کند تا گوینده و شنونده مؤثری باشیم ذکر می‌شود: (روی تخته سیاه یا وايت‌برد بنویسید)

۱. تماس چشمی

۲. بلندی صدا

۳. روانی کلام

۴. حالت بدن و حرکات غیرکلامی

۵. حالت چهره

نفر اول را انتخاب کنید. کسی را انتخاب کنید که احتمالاً نقش را بهتر انجام می‌دهد. صحنه را طوری آماده کنید که فرد فوق بتواند در صندلی نزدیک شما قرار گیرد.

بخوانید

حالا فرض می‌کنیم شما سوار اتوبوس می‌شوید و در جستجوی یک صندلی برای نشستن هستید، ناگهان دوست خود را که به مدت دو سال ملاقات نکرده‌اید می‌بینید. من نقش آن دوست را بازی می‌کنم. از شما می‌خواهم کنار من بنشینید تا با هم صحبت کنیم. شما می‌توانید با من در باره هر چه دوست دارید صحبت کنید. برای مثال شما می‌توانید از من بپرسید در این دو سال چه کرده‌ام، محل زندگی من کجاست یا الان در حال رفتن به چه جایی هستم. خوب، آیا سؤال دیگری دارید؟

ایفای نقش را اجرا کنید

بگویید

سلام (نام شرکت کننده). خدای من، خیلی وقت است که شما را ندیده‌ام. چطورید؟

گفتگو را ادامه دهید و تا جایی که امکان دارد کوتاه صحبت کنید، ولی در عین حال کاری کنید که ایفاگر نقش مقابل شما احساس راحتی بکند. اگر لازم است برای جلو بردن گفتگو چند سؤال دیگر بپرسید، نظیر «الآن مشغول چه کاری هستید؟» یا «کجا زندگی می‌کنید؟» بعد از حدود دو دقیقه مکالمه خود را تمام کنید، به طور مثال بگویید: خوب، من در این ایستگاه باید پیاده شوم. از دیدن شما واقعاً خوشحال شدم.

گروه را برای تشویق فردی که ایفای نقش کرده است ترغیب نمایید.

ایفای نقش را مرور کنید.

از هر یک از اعضا بپرسید

بگویید (این‌گر نقش) چه چیز نمایش را دوست داشتید؟

تنها بازخوردهای مثبت گروه را برجسته نمایید. مطمئن شوید آنها به فهرست مهارت‌های ارتباطی مراجعه کرده‌اند تا بتوانند بازخورد مثبت اختصاصی‌تری را ارائه کنند. برای مثال: « بلندی صدای شما خیلی خوب بود. من توانستم تمام مطالب را بشنوم. »

با هر یک از شرکت‌کنندگان ایفای نقش را تمرین نمایید.

پیش آزمون و پس آزمون معلومات و مهارت‌های کسب شده

فراهرم کردن مقدمات کار

هدف

هدف از این آزمون سنجش تسلط پاسخ دهنده به مواد ویژه‌ای است که آموزش داده شده است. نتایج آزمون می‌تواند برای ارزیابی نحوه ارائه خدمات بازتوانی به فرد همانند شرکت در جلسات بازگشت به اجتماع یا سایر برنامه‌های مهارت‌های زندگی مستقل و اجتماعی استفاده شود. از آن جایی که این آزمون تسلط فرد را روی مواد آموزش داده شده، به صورت ساختار یافته و اختصاصی می‌سنجد، برای سنجش تطابق عمومی در اجتماع یا عملکرد در جامعه مناسب نمی‌باشد.

نحوه انجام کار

آزمون مشتمل بر سوالات انتخاب شده از برنامه «بازگشت به اجتماع» می‌باشد و باید دوبار انجام گیرد: یکبار قبلاً از شروع برنامه و یکبار پس از اتمام کامل دوره بازگشت به اجتماع. انجام تست هم می‌تواند به صورت مصاحبه با فرد باشد (در صورت وجود زمان کافی) و هم می‌تواند به صورت پاسخ کتبی به سوالات توسط شرکت‌کننده انجام گیرد (در صورتی که فرد قادر به این کار باشد). شما همچنین می‌توانید به صورت غیر رسمی آزمون را با حضور تمام شرکت‌کنندگان انجام دهید، تا به میزان معلومات پیشین شرکت‌کنندگان پی ببرید و مواد مورد نیاز برای برنامه را پیش بینی کنید.

هر شرکت‌کننده دو نمونه از آزمون را در اول و آخر کتاب کار خود دارد. در کتاب کار شرکت‌کنندگان تنها آزمون بدون جواب وجود دارد، ولی در کتاب راهنمای مریبیان نمونه جواب‌های صحیح و معیارهای نمره‌دهی نیز آمده است. اگر شما قصد مصاحبه فردی با شرکت‌کنندگان: ا دارید، این مصاحبه باید در فضای آرام، خوشایند و حمایتی انجام گیرد و در صورت لزوم وقفه‌های مناسبی داشته باشد تا علاقه و توجه فرد حفظ گردد.

موارد باید طبق ترتیب ارائه شده پرسیده شود. سوالات را طبق متن، شفاف و شمرده بخوانید و تکرار نکنید، مگر اینکه فرد به طور کامل متوجه آنها نشده باشد. پاسخ شرکت‌کننده را کلمه به کلمه ثبت نمایید.

نحوه نمره‌دهی

از پاسخ‌های صحیح که به طور نمونه در این کتاب راهنمای مریبیان آمده است استفاده کنید. می‌توانید بنا به ترجیح خود همزمان با مصاحبه یا بعداً نمره گذاری را انجام دهید. اگر شرکت‌کنندگان در پاسخ شما جواب‌ها را یادداشت می‌کنند، می‌توانید با خواندن جواب‌های صحیح به صورت گروهی نمره‌دهی کنید یا از شرکت‌کنندگان بخواهید خودشان این کار را انجام دهند. در زیر محلی که «نمره» ذکر شده، نمره صفر یا یک (۰ یا ۱) بگذارید. شما می‌توانید با شرکت‌کنندگان در مورد چگونگی پاسخ‌های داده شده صحبت کنید و نظر آنان را درباره مواردی که در طی آموزش باید مورد تأکید قرار گیرد پرسید.

سوالات مروری

علاوه بر آزمون قبل و بعد از دوره، سوالات مروری زیادی در انتهای هر جلسه وجود دارد، تا میزان یادگیری مواد آموزش داده شده در همان جلسه آزموده شود. موارد را می‌توان به صورت غیر رسمی از گروه پرسید تا دیده شود که گروه آمادگی لازم برای ورود به جلسه بعد را دارد یا لازم است که همان جلسه مرور یا تکرار شود.

آزمون برنامه بازگشت به اجتماع

آزمون معلومات و مهارت‌های کسب شده در برنامه «بازگشت به اجتماع» (همراه با معیارهای نمره‌گذاری)

۱. وقتی می‌گوییم یک بیماری عود کننده است منظور چیست؟

پاسخ قابل قبول: این‌که عالیم مجدداً می‌توانند بارها و بارها بازگردند.

نمره گذاری: ۱ امتیاز برای هر پاسخ قابل قبول

۲. چه چیزی تواند عالیم بیماری را بدتر کند؟

پاسخ قابل قبول: قطع کردن دارو، مصرف مواد مخدر و مصرف الکل.

نمره گذاری: ۱ امتیاز برای هر پاسخ قابل قبول

۳. چه نوع دارویی دریافت می‌کنید؟

دور گروه مورد نظر دایره بکشید: ضد روان‌پریشی / ضد افسردگی / تثبیت کننده خلق
(اگریش از یک نوع دارو مصرف می‌کنید، داروی اصلی‌تر را انتخاب کنید.)

منافع دریافت داروی فوق چیست؟ انتظاری‌رود داروها چه علایمی را بهتر کنند؟ سه مورد را ذکر کنید.

پاسخ قابل قبول:

منافع داروهای ضد روان‌پریشی: کاهش توهمندی‌های بینایی، شنوایی و صحبت کردن با خود، کاهش باورهای غلط که مورد قبول دیگران نیست، فکر کردن شفاف‌تر و تمرکز بهتر، کمک به کاهش تشن، احساس آرامش، کمک به صحبت کردن واضح‌تر، ابراز وجود بهتر، ایجاد خواب بهتر، بهبود خلق، به عقب انداختن و جلوگیری از عود مجدد.

منافع داروهای ضد افسردگی: احساس داشتن انرژی بیشتر، خوشحالی بیشتر، کاهش افکار صدمه به خود، کمک به ایجاد خواب بهتر، به عقب انداختن و جلوگیری از عود مجدد.

منافع داروهای تثبیت کننده خلق: کاهش سرعت افکار، احساس تحت کنترل بودن بیماری، کمک به ایجاد خواب بهتر، احساس آرامش بیشتر، بی قراری کمتر، تعديل در بالا یا پایین رفتن خلق، به عقب انداختن و جلوگیری از عود مجدد.
این داروها باعث نمی‌شود شخصیت شما تغییر کند.

نمره گذاری: پاسخ ندادن یا تنها داشتن یک پاسخ صحیح، امتیازی ندارد. برای کسب یک امتیاز، باید حداقل دو پاسخ قابل قبول داده شود.

۴. دو علامت را نام ببرید که نیاز دارید قبل از ترخیص از بیمارستان یا برای جلوگیری از بستری مجدد، روی آنها کار کنید.

پاسخ قابل قبول: توهمندی شنوایی، بدبینی، گیجی، صحبت کردن با خود، افسردگی، بی خوابی، تمایل به خودکشی، سرعت فکر، احساس ناتوانی در کنترل خود، بالا و پایین رفتن خلق، بی قراری و غیره.

نمره گذاری: برای کسب یک امتیاز، باید حداقل به دو مورد از سؤالات، جواب‌های قابل قبول داده شود.